

22 maart 1957.

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE ZWOLLE,

Gezien het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden d.d. 27 april 1955, gewezen op het beroep in cassatie van Y te Z tegen de uitspraak van de Raad van Beroep d.d. 3 september 1954, betreffende de aan hem opgelegde aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar 1951;

Overwegende dat bij dit arrest de uitspraak van de Raad van Beroep werd vernietigd en het geding werd verwezen naar de Raad van Beroep ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in voltallige vergadering met in achtneming van dat arrest;

Overwegende dat het geschil tussen appellant en de Inspecteur betrof de vraag hoeveel de winst van het kruideniersbedrijf van appellant over het jaar 1951 had belopen;

Overwegende dat appellant had aangegeven en in beroep staande hield, dat die winst had belopen f.1518,09, zijnde het door zijn boekhouding aangewezen resultaat, hetgeen neerkwam op een brutowinst van 13,9% van de inkoop, terwijl de Inspecteur in afwijking van de boekhouding de door appellant gemaakte brutowinst berekende naar een bruto-winstpercentage van 19% en aldus de winst van appellant f.1325,- hoger stelde dan door hem was aangegeven;

Overwegende dat de Raad van Beroep in zijn voormelde uitspraak overwoog, dat de omstandigheid, dat er te Z tenminste acht soortgelijke kruidenierbedrijven als dat van appellant zijn, die in 1951 een brutowinst behaalden, welke varieerde van 19 tot 20,7% van het bedrag van de inkoop, voldoende was voor het vermoeden, dat appellant in zijn boekhouding, die slechts een brutowinstpercentage van 13,9% aanwijst, zijn ontvangsten niet volledig heeft genoteerd, tenzij appellant de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden aannemelijk zou maken, waarin hij evenwel niet was geslaagd;

Overwegende dat de Hoge Raad in zijn voormeld arrest heeft overwogen, dat het den Raad van Beroep niet vrijstond op die grond belanghebbendes boekhouding terzijde te stellen, en dat de Raad tot zulk een terzijde stellen alleen mocht overgaan, indien die boekhouding hem niet betrouwbaar voorkwam, omdat daarin onjuist heden of onvolkomenheden voorkwamen, doch de Raad daaromtrent niets heeft beslist, zodat de uitspraak op dit punt geoordeeld werd niet naar de eis der Wet met redenen te zijn omkleed;

Overwegende alsnu:

dat de Inspecteur in zijn beschikking op het door appellant tegen de aanslag ingediende bezwaar overwoog, dat de boekhouding niet kan worden aanvaard omdat in het kasboek herhaaldelijk negatieve kassaldi voorkomen;

dat appellant dienaangaande in het beroepschrift heeft gesteld, dat hij elke Zaterdagavond zijn uitgaven van de afgelopen week noteert en alsdan in zijn kasboek de factuurdatums noteert en niet de betalingsdatums zodat het mogelijk is, dat zijn kasboek in de loop van de week een negatief saldo aanwijst;

dat de inspecteur in het verzoekschrift wederom heeft gesteld, dat er in het netkasboek herhaaldelijk negatieve kassaldi voorkomen, en met betrekking daartoe heeft medegedeeld, dat appellant aanvankelijk als verklaring daarvoor opgaf, dat de gegevens niet zuiver volgens het kladkasboek waren overgenomen, ook dat er na controle met het kladkasboek nog negatieve kassaldi bleken te bestaan, waarna van de zijde van appellant als verklaring werd gegeven, dat de uitgaven in het kladkasboek mogelijk niet op de juiste data waren geboekt, hetgeen door de Inspecteur niet als een bevredigende verklaring werd aanvaard, daar er bij een goede kasadministratie, onverschillig zo welke dagen, geen negatieve kassaldi kunnen voorkomen;

dat de Inspecteur bij de mondelinge behandeling der zaak in 's Raads vergadering heeft gesteld, dat bij het onderzoek van de boekhouding van appellant in het kasboek op 1 februari 1951, 21 juni 1951 en 22 juni 1951 negatieve kassaldi

werden geconstateerd, hetgeen door de gemachtigde van appellant niet werd betwist;

dat derhalve vaststaat, dat er in het kasboek van appellant in het jaar 1951 meermalen negatieve kassaldi voorkwamen, en de Raad van Beroep het met de Inspecteur eens is, dat zulks bij een goede kasadministratie niet mogelijk is, wordende het door appellant te dezer zake gestelde door de Raad niet aanvaard als een verontschuldiging voor de geconstateerde foutieve kasadministratie;

dat van de zijde van appellant niet is betwist, dat het bruto-winstpercentage van een achttal andere kruideniersbedrijven te Z in 1951 varieerde van 19 tot 20,7;

dat de Raad van beroep van oordeel is, dat de boekhouding van appellant niet kan dienen als een betrouwbare maatstaf voor de bepaling van de door appellant in het jaar 1951 behaalde winst en dat die boekhouding behoort te worden terzijde gesteld, zulks op grond van de daarin geconstateerde onvolkomenheden, te weten de daarin aangetroffen negatieve kassaldi, alsmede op grond dat het door die boekhouding aangewezen resultaat in belangrijke mate afwijkt van de resultaten van 8 andere soortgelijke zaken te Z;

dat de Raad zich verenigt met het door de Inspecteur als normaal aangenomen bruto-winstpercentage van 19% van de omgezette inkopen, zodat het beroep van appellant door de Raad van Beroep wederom ongegrond wordt geoordeeld;

Beschikkende op het beroep,

Handhaaft de beschikking van de inspecteur.

Gedaan te Zwolle bij de heren Mr. J. Nysingh, Voorzitter, Mr. L.J. 't Hooft, Lid, en J.D Tjeenk Wilink, plv. Lid, in bijzijn van de Secretaris Mr. P. Kapteyn, de 22ste maart 1957.

Nysingh

Voorzitter,

Kapteyn

Secretaris.